

TÌNH CHIẾN HỮU

Vào một buổi sáng mùa hè, vùng San Francisco trong mờ sương, se lạnh. Có một gã đàn ông cùng vợ đi tìm thăm người bạn thiết của mình.

Anh, một người ở phương xa, xa mịt mù xa, cách ½ vòng trái đất. Anh và bạn anh, thuở nhỏ mỗi đứa một phương trời, không cùng màu da, không cùng chủng tộc, cách ăn nếp ở, tập quán phong tục, mỗi người có nếp sống khác nhau. Vì anh là người phương đông VN, và bạn anh là người Mỹ. Vậy mà anh và bạn anh đã trở nên bạn, bạn rất thân. Và hôm nay, anh đi tìm thăm người bạn thiết của mình.

Anh tuổi đã quá ngũ tuần, sức khỏe đã nhiều suy giảm. Anh khập khểnh bước đi rất khó nhọc để bước lên các bậc tam cấp vì một chân bị cụt, anh phải mang chân giả. Vợ anh tiếp sức cho anh. Anh đến trước mộ đứng nghiêm chào bạn (chào theo lối nhà binh).

– Hôm nay là sinh nhật của bạn, anh bạn Kenneth Cryan, tôi đến thăm anh với tình nghĩa chúng mình, cầu mong bạn an nhàn bên Chúa.

Anh nói nho nhỏ bằng tiếng Mỹ, đôi mắt đượm buồn và rung lè.

Anh quỳ xuống bươi một lỗ [dưới] đất để cắm mấy cành hoa, những cành hoa tươi thắm, thể hiện tình bạn thiết có từ lâu.

– Who are you? What are you doing?

Một giọng Mỹ từ phía sau vang lên làm anh giật mình quay lại. Một người đàn bà tóc vàng với vẻ ngạc nhiên và có phần giận.

Đứng dậy, anh trả lời:

– Well, I am visiting my friend, and who are you?

– I am his sister. Người đàn bà trả lời.

Qua trao đổi, người đàn bà tóc vàng biết được câu chuyện. Bà ngồi ôm mặt khóc nức nở bên mộ anh mình.

Ngày hôm sau, người đàn bà (Mỹ) gọi anh và có nhã ý mời vợ chồng anh đến gia đình bà.

Qua tìm hiểu của gia đình người bạn, tên anh đã được một số người Mỹ, những người đã từng tham gia cuộc chiến VN trong tổ chức hoạt động bí mật của Lực Lượng Đặc Biệt Hoa kỳ xác nhận.

Anh được tiếp đón như một thượng khách tại gia đình Kenneth. Chỉ có anh mới đem đến cho gia đình nhiều tin tức xác thật nhất về Kenneth. Vì anh là đồng đội, là bạn hữu, là người đã từng sát cánh cùng Kenneth qua bao tháng ngày hoạt động, trong những lúc hành quân, cũng như tại đơn vị đồn trú. Những tin tức mà từ lâu gia đình chưa biết được về đứa con đã từng tham gia đội quân tinh nhuệ nhất HK (Special Forces), đã chiến đấu và hy sinh tại đất nước VN.

Và cũng một tình cờ giống ruồi, anh và người em của bạn cùng đến và gặp nhau trong ngày sinh nhật tại mộ phần của người quá cố Kenneth.

Chiến tranh VN, một cuộc chiến không qui ước, chiến trường không cố định, không rõ ràng, mà địch cũng như ta tìm cách xâm nhập vào khu vực của đối phương để hoạt động.

Vào ngày D, giờ H, tháng M của năm 1968, anh và Kenneth trong một toán 6 người (3 Mỹ, 3 VN, và Kenneth là toán phó), mang biệt danh là Toán Alabama xâm nhập vào vùng địch. Nhiệm vụ không phải tiêu diệt địch mà là thu thập tin tức, tìm biết về hoạt động của địch, cùng các cơ sở của đối phương. Từng chi tiết được báo cáo về trung tâm HQ để ghi nhận.

6 con sói đi vào rừng hổ. 6 tên biệt kích có nhiệm vụ tìm tin tức của một trung đoàn địch vừa xâm nhập vào Nam.

Hai ngày đầu toán anh vẫn an toàn. Dù rằng địch đã đánh hơi chia từng toán nhỏ truy lùng, nhưng các anh vẫn chưa bị phát hiện.

Hành quân trong vùng địch, có thể nói là đi vào vùng đất chết, bao gian nan nguy hiểm cận kề, vì chung quanh đâu đâu cũng là địch. Địch ở mọi phía, địch lảng vảng khắp nơi, chỉ một sơ hở là có thể mất mạng.

Đi vào cõi chết, người lính không những phải có tính lạnh lợi, gan dạ, khôn ngoan, mà còn có tình yêu thương, chở che và đùm bọc. Những con người từ mọi nơi, khắp chốn, khác biệt đủ thứ, nhưng khi đã là chung toán hành quân thì cùng có nhau một thứ tình – tình đồng đội – và đức tính hy sinh, san sẻ cho nhau từng miếng ăn, hớp nước, thậm chí từng giọt máu, đỡ dần cùng nhau lúc sức kiệt hơi tàn. Đó là tình chiến hữu, một thứ tình rất cao cả, rất thiêng liêng, mà đời thường ít có, chỉ có với nhau cho người lính chiến trước tình cảnh hiểm nguy.

Toán Alabama, một toán khá dạn dày trận mạc, qui tụ những tên lính trẻ, tuổi từ 20 và không quá 30. Những “con sói” của đơn vị Chỉ Huy và Kiểm Soát Bắc CCN (Command and Control North) từ mấy năm qua đã gây cho địch nhiều tổn thất đáng kể tại vùng thung lũng Ashau, vùng biên giới Việt–Lào và Nam khu Phi quân sự. Vùng địa đầu giới tuyến, vùng địa bàn khởi đầu cho những đơn vị miền Bắc vượt ranh giới vĩ tuyến 17 xâm nhập vào Nam.

Toán đã tham gia nhiều cuộc hành quân, đã có thành tích và lập được nhiều chiến công. Và những ngày này, các anh đang trên đường tiếp tục công tác.

Ngày thứ ba trong lòng địch, toán vẫn cố bám sát, theo dõi, và cũng cố che dấu để tránh phát hiện của một trung đoàn. Một số tin tức ghi nhận, được báo cáo về, và “ở nhà” cũng đã kịp thời có nhiều cuộc oanh tạc đánh phá vào các cơ sở địch.

Bị đánh phá, bị tổn thất, địch điên tiết, càng quyết tâm truy tìm, lùng sục những “bóng ma biên giới”, những tên “khốn kiếp”, những kẻ thù không đội trời chung.

Ngày thứ tư, địch truy lùng ráo riết, nhiều toán nhỏ địch phân tán mọi nơi, lùng sục khắp vùng.

Một số dấu vết địch nghi ngờ, và cố bám sát. Các anh đã (bắt đầu) bị phát hiện.

Còn một ngày nữa là triệt xuất. Nhiệm vụ của toán sắp hoàn thành. Toán báo cáo tình hình không yên. Địch đang bủa vây tứ phía. Xin lệnh.

Lệnh ở nhà: Rán cố gắng, thời tiết xấu, ngày mai triệt xuất.

Bầu trời vùng thung lũng Ashau (khu vực hành quân) vẫn vũ, trần mây thấp và mưa gió từng cơn. Toán đang bố trí nghỉ đêm tại lưng chừng đồi. Vị trí được coi như tạm an toàn.

Xen kẽ với những ánh chớp lưng trời – ánh chớp vì mưa gió, ánh chớp hỏa châu – là từng loạt B52 gầm rú, từng loạt nổ lóe sáng vang dội dưới lưng sâu, vị trí của đơn vị trung đoàn địch. Từ tin tức do toán ghi nhận và báo cáo vừa qua.

Sáu con sói đang (cố) thay phiên nhau chớp mắt để phục hồi sức khỏe sau một ngày vượt núi đồi và lẩn tránh địch khá mệt mỏi, nhưng không một ai có thể chớp mắt được, đầu óc vẫn căng thẳng, như đang chờ một chuyện gì sẽ đến.

Qua kinh nghiệm hành quân, hầu như mọi người đều có một linh tính báo hiệu.

Vì sự sống, và theo bản năng sinh tồn, đàn chuột bỗng nhiên chạy tán loạn trước một thời gian xảy ra động đất. Những con thỏ, những con chuột bạch hoảng loạn trong căn phòng

trước khi tiềm thủy đĩnh sắp hết dưỡng khí. Và đêm nay, toán Alabama cũng thế, tất cả đang chờ hầu như điều gì đó sẽ đến cho mình.

Đêm càng về khuya, mưa vẫn không dứt hạt. Tiếng gầm rú đã hết nhường lại sự tĩnh mịch giữa đêm trường. Rừng núi phủ trùm bóng đêm dày đặc.

Ba giờ rưỡi sáng, một tiếng nổ vang rền. Địch đã vướng phải dây mìn claymore phòng thủ của toán. Ánh sáng lóe lên, và hai bóng đen ngã xuống. Quả mìn thứ 2 tiếp tục nổ cùng những loạt đạn vang rền – đạn của toán lẫn của địch. Địch đã bắt đầu tấn công. Toán bắn trả, và ngay lập tức, rút chạy về một phía rừng.

Địch truy đuổi, Kenneth cùng một VN cản hậu, vừa bắn vừa chạy.

Cũng là kinh nghiệm, nhờ đạn dày trận mạc nên phút đầu tiên chạm địch, toán đã đối phó một cách kịp thời. Hai quả mìn phát nổ là lực cản hữu hiệu áp đảo địch, gây tổn thất bất ngờ để địch chùng bước và toán có thời giờ bắn trả thoát thân.

Tuy nhiên địch khá đông, hầu như bủa vây từ nhiều hướng. Toán liên lạc báo cáo cấp tốc tình hình chạm địch với đài tiếp vận và xin ứng cứu.

Sau khoảng 30 phút, máy bay có mặt trên bầu trời. 1 covey O-2, 1 AC-119 và 2 F-5. Vùng chiến trận được thắp sáng bởi hỏa châu. Ánh sáng chập chờn mờ tỏ giữa rừng đêm.

Địch vẫn tiếp tục bủa vây toán. Hàng mấy trăm con hổ đang truy đuổi 6 con sói. Những con sói quý quyết tinh ma. F-5 quần thảo địch, và AC-119 xạ kích từng khu vào vị trí địch, qua máy định vị, chỉ điểm từ phi cơ cũng như từ toán phía dưới.

Thời tiết rất xấu. Sương mù dày đặc che phủ cả khu rừng. Một lợi thế cho địch và bất lợi cho ta, vì hạn chế quan sát từ trên không, phải dùng với mọi phương tiện khoa học kỹ thuật.

Khoảng 5 giờ, tiếng súng địch tạm yên, chỉ còn rời rạc thưa thớt. Tuy nhiên cuộc săn đuổi vẫn không ngừng. Toán dừng chân tại một vị trí khá hiểm trở, trên một sườn núi dốc đứng bên một vực sâu. Hiểm trở đồng nghĩa với vừa an toàn và cũng rất là nguy hiểm.

Trời mờ sáng, sương mù vẫn dày khắp nơi. Kiểm điểm lại toán thiếu mất 2 người. Hai toán viên đã bị chết, bị thương hay bị bắt? Cầu mong không ở trong 3 trường hợp vừa nêu.

Phải tính sao đây? Tình thế đang nguy kịch, thật hiểm nghèo và nan giải. Trở lại tìm kiếm thì rất là nguy hiểm mà để thất lạc thì là một sự quá đau lòng.

Giải pháp được quyết định: chia ra 2 tốp (2 người), tốp 1 với toán trưởng, tốp 2 với toán phó đi tìm, và điểm tập trung là điểm N.

Tiếng súng lại vang lên tại một số nơi, có cả tiếng lựu đạn. Hai tập bắt đầu tách nhau ra đi. Lời nguyên: trong mọi tình huống không để địch bắt. Vạn bất đắc dĩ, nếu cần, tự kết liễu bằng sự hy sinh.

Bầu trời bây giờ chỉ còn tiếng vi vu của chiếc covey O-2 bay quanh để duy trì liên lạc, và chiếc AC-119 tiếp tục yểm trợ bao vùng. 2 chiếc F-5 đã rời khu vực – một khoảng trống chờ phi vụ khác đến thay.

Hai toán viên thất lạc vì có một toán viên bị thương. Trong nhiệm vụ ở phía sau bắn chặn địch, 2 anh đã gặp phải một tập địch khá đông truy đuổi tới. Cả hai bắn trả hàng loạt liên thanh và tung 2 lựu đạn. Thừa lúc địch ần núp, anh phóng chạy và rẽ sang một bên để gây lạc hướng. Địch rượt đuổi và bắn tới tấp. Khoảng cách quá gần (không quá 10m). Rừng tương đối thấp với nhiều bụi rậm, 4-5 tên địch nhào tới, chúng có ý định bắt sống, vừa bắn vừa gọi đầu hàng. Tình thế rất nguy kịch, phía trước là một con suối chắn ngang. Một quyết định liều lĩnh, quá đột ngột, cả 2 quay trở lại lao vào địch, đồng loạt bắn 2 loạt liên thanh và tung lựu đạn. Địch bị bất ngờ, tất cả đều nằm xuống, có 2 tên chết tại chỗ. Thừa dịp 2 anh lao xuống suối. Cũng cùng lúc đó, từ trên không, AC-119 từng loạt mini gun tuông xối xả vào địch.

Một anh bị thương ở vai, vết thương không nặng lắm, tuy nhiên máu khá nhiều. Trước lúc sinh tử, trước cửa ngõ tử thần, anh đã quên mình đang bị thương và cũng không cảm nhận là đau đớn. Bây giờ vết thương thêm thắm vì máu ra nhiều, anh lão đảo ngã quỵ.

Bạn anh diu anh, băng bó, cầm máu, và cả 2 lần trốn vào một hốc đá được che chắn bởi những bụi rậm.

Qua phương tiện liên lạc đặc biệt, tốp tìm kiếm thứ nhất đã tìm gặp được 2 anh.

Đã 6 giờ hơn, trời sáng tỏ. 2 chiếc F-5 trở lại vùng trời cùng 2 trực thăng Cobra xạ kích. Tất cả phối hợp quần thảo địch.

Toán được lệnh triệt xuất. Bãi đáp dự định là điểm hẹn tập trung N hãy còn trong khoảng cách khá xa. Toán (4 người) được covey hướng dẫn tìm một nơi gần hơn.

Tốp thứ 2, trên đường tìm kiếm bạn, đã 2 lần chạm địch. Thời điểm này, hầu như địch lan tỏa khắp nơi. Địch rất đông, chúng phân tán từng nhóm nhỏ, vừa để tránh phi pháo, vừa để lúng lúng tìm kiếm đối phương.

Tốp 2 liên lạc được với covey, và được hướng dẫn đi về bãi đáp mới – điểm triệt xuất.

2 F-5, từng đợt lao xuống ném bom, xạ kích những vị trí được đánh dấu chỉ điểm từ covey. Những tiếng nổ vang dậy, từng loạt bom napalm tung khói lửa mịt mù. 2 chiếc cobra, những con rắn thần phun nhả nọc độc, len lỏi từng hang hẻm ngõ ngách với những tràng mini gun, những loạt rocket nhắm vào từng nhóm địch rời rạc.

Tốp 2 bị địch phát hiện, bao vây. Hầu như địch đang quyết tâm tiêu diệt BK [Biệt Kích] để rửa hận. Tổn thất mấy ngày qua, theo tin không thám, không ảnh, cũng như toán ghi nhận báo cáo về phía địch là đáng kể. Một số cơ sở đã bị đánh phá, triệt tiêu, cùng những tổn thất về nhân mạng. Một trung đoàn vừa vượt tuyến xâm nhập đã ném trái tổn thất ban đầu. “Những kẻ ác ôn, những tên khốn kiếp cần phải được trừng trị đích đáng”. Địch khích động lẫn nhau.

Một toán địch bám sát và quyết tâm tiêu diệt. Tốp 2 lại chạm địch. 2 anh bắn trả và cố thoát thân.

Thêm một tốp địch khác từ phía sườn nã đạn xối xả vào tốp 2. Địch xiết chặt gông kèm từ 2 phía rượt đuổi. Những con hổ hung hãn quyết ăn tươi nuốt sống 2 con mồi. Như 2 con sói lanh lẹ, 2 anh vừa bắn trả, đồng thời bắn pháo hiệu liên lạc xin tiếp cứu. Địch phong tỏa, bao vây. Một anh đã bị trúng đạn ngã quỵ, còn 1 anh sát cánh bên bạn tử thủ. Địch lao tới, anh tung liên tiếp mấy quả lựu đạn và quạt từng loạt liên thanh về phía địch. Một số địch ngã xuống, xong tốp khác vẫn lao tới xung phong.

Cùng đường, tuyệt lộ, cả hai thè quyết chiến đấu đến cùng, mắt còn với địch.

Từng loạt CAR-15 (M-16 biến cải) tuông xối xả vào địch. Những trái mini (lựu đạn nhỏ nhanh) được tung ra với mức độ điên cuồng, địch phải chùng bước. Những con sói lúc cùng đường liều mạng, bày cộp dũ phải chùng chân. Cả 2 đều quyết tâm tử thủ tới cùng với lời nguyện chấp nhận hy sinh, không để địch bắt sống.

Sau vài phút chùng chân, vì bị tổn thất nặng, địch lại tiếp tục tấn công, hung hãn và quyết liệt hơn.

Giờ phút sắp quyết định. Quyết định cho số phận của 2 người. Con người quả cảm, can trường trong thế cô lực kiệt. Hai con sói cùng đường không đủ sức vây vùng. Một anh bị thương khá nặng, qua thời gian rần sức chống chọi với địch quân, giờ đây đã kiệt sức đành ngã quỵ. Anh run rẩy đưa tay làm dấu thánh giá cầu nguyện Chúa. Một anh vẫn gắng sức chống chọi, thất ruột tan lòng khi thấy bạn mình, và cũng hùng hực lửa trong tim khi hướng về quân địch. Anh quyết cố thủ. Gom góp số đạn còn lại, anh cố chống trả. Tất cả đạn dành cho địch, và một viên đạn sau cùng... sẽ dành lấy cho anh.

Hai chiếc cobra trở tới. Từng tràng mini gun và rocket tuông về phía địch chặn đứng hữu hiệu đợt tấn công vào 2 anh. Flare gun được bắn lên để xác định vị trí. Một trực thăng cobra vòng quanh bảo vệ toán và chiếc thứ 2 truy đuổi xạ kích địch.

Cảm tạ Thượng Đế, các anh đã được cứu, địch đã chùng bước.

Toán được triệt xuất, một cuộc triệt xuất khó khăn, gian nguy. Không có bãi đáp, vì bãi đáp được chọn lại xa. 2 toán viên bị thương, (một rất nặng). Còn lại 4 người vừa cản địch, phải vừa diu đồng đội của mình. 2 F-5 vẫn quần thảo địch và cobra yểm trợ. 2 con “kình ngư” bảo vệ trước đàn cá mập đói khát hung hãn bám sát mấy con mồi.

Toán được triệt xuất bằng thang dây và võng kéo. Đã hoàn tất nhiệm vụ trong nỗi đau buồn. Một toán viên bị thương và một đã hy sinh – Kenneth M. Cryan.

Câu chuyện được giữ trong lòng từ hơn 20 năm. Nỗi buồn và thương tiếc một người bạn – người bạn chiến đấu. Bây giờ (1988) được kể cho gia đình bạn anh (Kenneth Cryan) được rõ. Những tình tiết, những vui buồn, những gian khổ hiểm nguy cùng vinh quang của người lính – những kẻ chiến đấu và hy sinh cho Tự do. Những tình cảm, tình chiến hữu thấm thiết mà trong xã hội đời thường không có được.

Anh, Đoàn Văn Khánh – tự Khánh Cowboy – đem đến gia đình bạn anh niềm an ủi, một hãnh diện về sự hy sinh của con, của chồng, và của anh mình.

Sau hơn 30 năm, qua rồi cuộc chiến, người dân HK chắc rằng vẫn chưa phai nhòa bao hình ảnh hy sinh. Những đứa con đã vĩnh viễn ra đi và những người còn lại. Những người chiến binh trở về không còn nguyên vẹn, lành lặn – vì thương tật. Thương tật cả thể chất lẫn tinh thần.

Biển cỏ dù đã qua đi, nhưng còn lưu giữ mãi một thứ tình thiêng liêng cao cả – tình chiến hữu.

Những cựu chiến binh trở về, những bạn hữu đã một thời chiến đấu bên nhau, không phân biệt màu da, sắc tộc, hiện hữu trên đất nước Hoa Kỳ trong Hội SOA (Special Operation Association) hằng năm qui tụ gặp nhau vào tháng 9 tại Las Vegas – ngày tổ chức họp mặt.

Những mái đầu đã bạc, những gương mặt da nhăn má hóp vì tuổi đã cao. Những tấm thân thương tật, chân giả, tay giả – có cả những người chống nạng, đại diện cho bao hình ảnh của chiến cuộc, đại diện cho bao mất mát hy sinh, và cũng đại diện cho bao vinh quang, niềm kiêu hãnh. Tất cả qui tụ về trong ngày họp mặt SOA, trong tình chiến hữu cao quý, tuyệt vời.

Christmas 2006,

Nguyễn Dân.

*Nguồn: Internet eMail by **HL Phạm Hòa** chuyển*